

MIRATGE AL LABERINT

Maleït sigui! Maleït jo i tot el que m'envolta. Maleït mitjó! on t'has posat? si jo no m'he mogut d'aquí i el tenia a la mà. Antònia, Antònia!... no em sent, és sorda com una tàpia, i ella que diu que el sord sóc jo. On s'ha fotut aquest mitjó? a veure, potser m'hi he assegut al damunt, per aquí no hi és, i a sota el llit? Reconyl, massa avall per a mi, m'ajupo i ja no tornaré a aixecar-me, si no m'ajuden. I si m'ajuden m'ho hauré de tornar a sentir, sóc vell i necessito ajuda. I un rave! Ho puc fer sol, què saben ells? però ara no m'ajupo que a sota el llit ja sé jo que no hi pot ser. Molt bé, doncs aniré amb un mitjó sol, sinó se'm faran les onze i encara no he esmorzat, potser ja és hora, no? Encara que amb el canvi d'hora, ja no sé on sóc. Maleïts polítics que només saben parlar de la crisi i del canvi d'hora... Agafo la cullereta i em prenc el medicament, un dels medicaments, vaja, que ara en toquen un..., dos..., tres. Es pensen que no m'entenc..., ves per on, ara no hi és la cullereta, me l'han pres de la capsa. A veure en aquest calaix, no, aquí no n'hi ha de culleres, a veure aquest altre, tampoc. I ara què? Culleretes, veniu a mi. Ep noia! una cullereta si us plau, gràcies guapa, tu sí que en saps. De trobar les culleretes, vull dir, perquè del demès... son uns ignorants aquesta jovenalla, amb les seves bates blanques. Nosaltres sí que en sabíem de coses quan érem com ells. Per on sortia el sol..., per on es ponia, el camí dels Torrents..., el del Barranc..., com naixia una planta... i quan s'havia de collir. Estic segur que no en saben res de tot això aquesta patuleia... i em sembla que tampoc no els interessa. A veure què m'han posat avui per esmorzar... Merda ! Altra vegada pernil dolç!, si ja ho

saben que no en vull jo de porqueries. I quin contrasentit, pernil i dolç, si el millor del pernil és que és salat. Jo vull botifarra negra..., o llonganissa seca, que ja els ho dic prou, però ca! no me'n donaran no, és més barat el pernil dolç, segur. Ara la segona pastilla, aquesta és per a la tensió, em sembla. Punyeta! no vol sortir. Abans les pastilles anaven en un pot i només calia treure'n la tapa. Mira aquell com bada, encara li caurà la baba, ei company! que t'entrarà una mosca. Ostres! Ara no sé si me l'he pres o no la pastilla. Igual que un vell xaruc que no sap el que es fa! Què faig? Me la prenc o què? No ho diré pas a ningú això, que ja sé la resposta, si vols, ja te la donarem nosaltres. Maleïts! I què més? Si no em puc prendre la pastilla jo solet, potser que plegui. No me la prenc, serà molt. Doncs mira, no estava malament el pernillet..., llàstima que n'hi posen tan poc. Aniré a veure què fan a la tele. Ui! des d'aquí no hi veig res, per què no posaran les butaques més a prop? Ei, que us passa?, que us ho tapo? ja surto del mig, ja surto. Quina colla de tocats de l'ala, mira-te'ls tots que embadocats. Si fossin com jo que no entenc el que diuen, segur que no s'hi encantarien tant. I ja fa dies que no veig l'Antònia, tant de temps que vam viure junts i ara ha desaparegut, no la veig ni en palla ni en pols. Aquí us quedeu, talossos. Amb raó li diuen la caixa tonta, perquè tots els que se la miren són tontos. A veure com està el mar avui? Bah! altra vegada gris. Ja no és com abans el mar. Recordo que de jove baixàvem amb els companys i ens banyàvem al Miracle i l'aigua era blava, i neta, i fresca, no com ara, sempre grisa. Com és que sóc aquí, davant d'una mar grisa? Saps què faré? Me'n vaig a estirar damunt del llit que em sembla que avui no tinc un bon dia. Així amb els ulls tancats ho veig tot millor, els camps de blat immensos, els pins movent les fulles al compàs del vent, les meves muntanyes blaves amb els castanyers al

cim. I sento els cascavells del meu cavall, i el riu com baixa i corre sense parar, que bé que el sento. I quina aigua més transparent! Allà dins, enganxat en una branca hi ha un mitjó, el meu mitjó! I guaita, al fons del riu damunt aquella roca, hi ha una cosa que llenteja..., però si és la cullereta, la punyetera, que m'està fent la rateta. Ai que entremaliats! Si jo ja ho sabia que no us havia perdut...